

LBRIS

We know
books

Clarissa Damian

Intersecție Destin-Voință

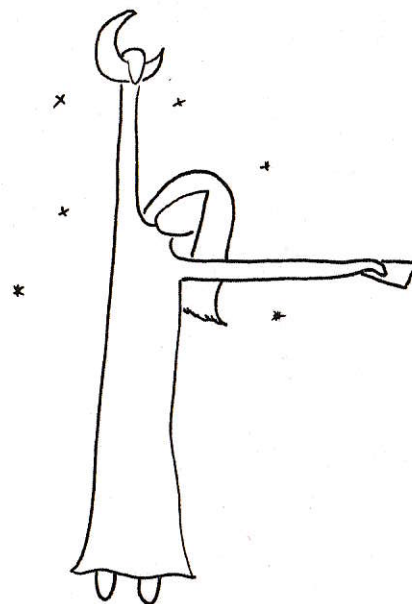
Brașov
2026

Cuprins:

zi de iarnă începută la colțuri	6
e doar un tunet mi-am zis	8
stop	10
oamenii aleg arcane majore	12
Doi bătrâni pe o bancă	14
și totuși îmi spun că timpul este plat	16
să nu ne trecem nelumiți	18
atât de mult ne iubim	20
de când nu mai trec pe aceeași stradă	22
nimeni nu a mai intrat.....	24
uneori aș vrea să șterg amintirile din viitor	26
vor fi cafenele mici	28
ne încuiem pe rând într-o poveste	30
orice ar fi, ar trebui să știu	32
timpul vânează prezentul perfect	34
te aș așeza ca titlu	36
într-o zi care se împărțea exact	38
toate viețile mele trecute m-au pregătit	40
sunt destui care nu dorm la ora asta	42
a patra scrisoare de pe Pământ	44
e fix deja	46
ce șansă de a fi în timp	48
viitorul s-a întâmplat deja	50

ar trebui să facem poze la orașe noaptea	52
uneori se nasc oameni	54
și toți aceia care fug de ceva	56
atâta zăpadă - ca o inimă întoarsă pe dos	58
același mesaj	60
uite, cineva a curățat scările	62
a cincea scrisoare de pe Pământ	64
zi de vacanță cu ploaie	66
o să fac o poză	68
o să mă întorc	70
suntem din nou în altă parte	72
oamenii din centru s-au organizat	74
viața mă ascunde	76
azi sau mâine	78
uneori îmi pare că sunt	80
în vis nu cred în convingeri limitative	82
pe când nu existau oglinzi	84
am văzut o stea căzătoare... ..	86
cânt în fata unui public gol	88
dacă ar fi să visez	90
sunt un fluviu cu o mie de brațe	92

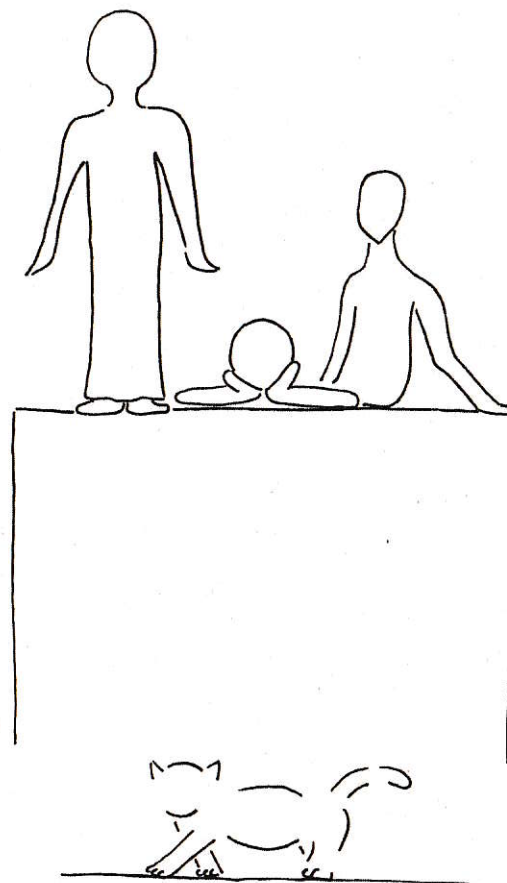
zi de iarnă începută la colțuri
noaptea încă mușcă din ea cu nesaț
laolaltă cu gerul
caut să îmi ascund suflarea în căușul palmelor
urmele rămase pe linia inimii
vor fi de ajuns pentru biletul întoarcerii Acasă
atât de liniște și gol de oameni
și totuși fulgii par să se întreacă
în strigăte
în priviri
în degete strânse
din ce în ce mai aproape
nimic în jur
nimic de ce să mă agăț
unde ești?
neființele urlă și pun rămășag
pe fâșii din trupul meu
izbit de zidurile convingerilor despre viața de
apoi

e doar un tunet mi-am zis
ochii încă recunosc culoarea cerului
inima mea nu mai are lacăt de mult
uite
cărțile au și pagini în afara timpului
să nu calci pe ele acolo unde balamalele
scârțâie
tu știi nivelul următor este doar un efect
secundar
al privirii înăuntru
la fel ca viitorul
gardenii efemerului stau la pândă
cu ochi de oglinzi
și pun capcane vânătorilor de efecte secundare
la fiecare pas am învățat liniștea
exact ca floarea care privește din colivie
decor pe pervazul unei crâșme cu pretenții
nimeni nu ți-a mai spus așa
urmează o stație la care oamenii coboară
ține-mă de mână
ne vom preface că nu există capăt de linie
e doar un tunet
ochii noștri încă recunosc culoarea cerului

stop
e doar o convingere care rulează
ca o zi rătăcită de celelalte zile
mulțumesc pentru mesajele frumoase
repet obsesiv ca pe o mantră
atâta forță și bănci goale
din dreptul inimii până în tălpi
se face cale pentru secunde puse deoparte
pisica de pe trotuarul de vis-a-vis
are mai multă relevanță
decât data din calendar
asupra căreia percepția este distorsionată
uite
oamenii de rezervă
vor să încolțească pe ziduri
la fel ca umbrele
care își imaginează că au idei
tu rămâi așa
cu inima mea lipită de trunchiul
aceluiași copac în strigătul căruia
căutam sfinxul de pe o altă față
a timpului

oamenii aleg arcanе majore
pe culoarele timpului
astăzi - zi creată intenționat între dimensiuni
poate că zeii au lăsat o ușă deschisă dinadins
pentru mirosul de cafea și suflet
deși scările teatrelor se prăbușesc
trăim în holuri rotunde
unde totul se vede pe tot început
ca o figură de stil cu praf în ochi
gândurile sunt măturate din calea rațiunii
pentru ca piatra să se așeze în golul rămas
avem la dispoziție o secundă întreagă
de împărțit în acorduri de trecere

